

Uitspraak klachtencommissie Wvggz

Uitspraak van de Klachtencommissie van het Vincent van Gogh te Venray zoals bedoeld in hoofdstuk 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (verder te noemen Wvggz).

Betreft de klacht van mevrouw XXXXXXXX, klachtnummer 2021/015.

Datum binnenkomst van de klacht: 18 februari 2021
Datum behandeling van de klacht: 26 februari 2021
Datum uitspraak klacht: 01 maart 2021

De klachtencommissie van het Vincent van Gogh te Venray, heeft zich beraden over de klacht van mevrouw XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXX, aan wie ten tijde van het indienen van de klacht op grond van een machtiging voortgezette crisismaatregel verplichte zorg werd verleend door het Vincent van Gogh. Mevrouw XXXXXXXX zal verder worden aangeduid als klaagster. Klaagster verblijft binnen het Vincent van Gogh, locatie Venray, afdeling XXXXXXXX.

1. Verloop van de procedure

Op 18 februari 2021 ontving de klachtencommissie van klaagster een ongedateerd klachtformulier, dat door de klachtencommissie is geregistreerd onder het klachtnummer 2021/015.

De klacht ziet op een dwangbehandeling met medicijnen. Meer in het bijzonder ziet de klacht met name op de dosering van die medicatie (Zyprexa 40 mg). Volgens klaagster is die dosering te hoog en moet dat 10 mg zijn. Dat volgt volgens klaagster uit eerdere beoordelingen van psychiaters bij wie zij in behandeling was (XXXXXXX en XXXXXXXX) en het standpunt van de door haar geraadpleegde psychiater XXXXXXXX. Bovendien leidt klaagster dat ook af uit het farmacotherapeutisch Kompas.

De klacht betreft een klachtmogelijkheid zoals opgenomen in artikel 10.3 Wvggz.

De door klaagster bestreden beslissing is genomen door de heer XXXXXXXX, zorgverantwoordelijk psychiater, en verder te noemen verweerder.

Klaagster heeft de klachtencommissie geen toestemming verleend om, indien nodig, haar (medisch en verpleegkundig) dossier in te zien.

Klaagster werd in de onderhavige klachtenprocedure bijgestaan door mevrouw XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, en verder te noemen PVP.

Door verweerder is per e-mail op 24 februari 2021 een summier verweerschrift ingediend, dat ook op die dag door de klachtencommissie is ontvangen.

De PVP heeft namens klaagster op 24 februari 2021 via de e-mail een schriftelijke toelichting aan de klachtencommissie doen toekomen. De PVP verzoekt de klachtencommissie om een oordeel over de beslissingen van verweerder van 9 en 12 februari 2021.

Vanwege Covid 19 heeft de klachtencommissie met instemming van alle betrokkenen op 26 februari 2021 een digitale hoorzitting gehouden via MS Teams.

Klaagster, bijgestaan door de PVP, en verweerder zijn toen in persoon verschenen. Tevens waren als toehoorders aanwezig mevrouw XXXXXXXX (verpleegkundige in opleiding), mevrouw XXXXXXXX (co-assistent) en de heer XXXXXXXX, aios.

Door klaagster is gevraagd om schorsende werking aan de klachtbehandeling toe te kennen. Klaagster is in dat verzoek niet ontvankelijk verklaard nadat klaagster tijdens de mondelinge behandeling van het schorsingsverzoek aangaf de medicatie in die dosering toch te zullen slikken.

Het definitieve en schriftelijke oordeel van de klachtencommissie ten aanzien van de klacht is door de klachtencommissie vastgesteld op 1 maart 2021.

Uitspraak klachtencommissie Wvvgz

Dezelfde dag is een exemplaar van dat oordeel aan klagster, de PVP, verweerder, de geneesheer-directeur, de directie van het Vincent van Gogh en aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd toegezonden.

2.1. Standpunt klagster en namens klagster de PVP

Kort samengevat, en voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, stelt klagster, en de PVP namens klagster, het navolgende.

Klagster vindt de dosering van de Zyprexa te hoog. Een lagere dosering wil ze wel accepteren. Bij iedere eerdere opname was dat 10 mg. Nu is dat 40 mg, wat ze gezien haar lichaamsgewicht en lichamelijke klachten, te hoog vindt. Als gevolg van het gebruik van Lithium in het verleden heeft ze lichamelijke klachten met betrekking tot haar schildklier, nierstenen en obstipatie. Dat brengt volgens klagster met zich mee dat er zorgvuldig moet worden omgegaan met de dosering van de medicatie. Bij eerdere opnames is er steeds een dosis van 10 mg verstrekt, dat is ook door de door haar geraadpleegde psychiater Van Os geadviseerd en dat leidt klagster ook af uit het farmacotherapeutisch Kompas.

Uit de schriftelijke toelichting van de PVP namens klagster blijkt het navolgende.

“Cliënte is van mening dat de beslissing d.d. 9 en 12 februari 2021 waarmee cliënt wordt geïnformeerd over verplichte zorg in de vorm van medicatie procedureel en inhoudelijk niet aan de wettelijke normen voldoet. Er is geen sprake van een psychische stoornis die leidt tot ernstig nadeel. Met het nemen van de beslissing is onvoldoende rekening gehouden met de rechtsbeginselen.

Op grond van bovenstaande verzoek ik de klachtencommissie dan ook namens cliënt deze klacht gegrond te verklaren.

De cliënte is ook van mening dat zij in verband met het bovenstaande schade heeft geleden. Ik verzoek u derhalve om haar een schadevergoeding toe te kennen. Deze schade zal later worden onderbouwd”.

Tijdens de hoorzitting met betrekking tot deze klacht heeft klagster nog opgemerkt dat ze begrijpt waarom ze is opgenomen in de kliniek, maar dat het niet goed gaat in de samenwerking met verweerder en de communicatie met verweerder. Klager was en is bereid om een hogere dosering Lithium te slikken om een therapeutische spiegel te bereiken, waarna de toediening van Zyprexa kan worden afgebouwd en stopgezet.

2.2. Standpunt verweerder

Uit de email van verweerder aan de klachtencommissie van 24 februari 2021.

“De dosis is inmiddels al verlaagd tot 30 mg.

Op geleide van het beeld kan dit eventueel verder verlaagd worden maar dit hangt weer af van een therapeutische lithiumspiegel.

Op dit moment is dit nog niet het geval.

De vrees bestaat dat er anders weer een terugval optreedt”.

Verweerder geeft verder aan, dat als de Lithiumspiegel van voldoende niveau is, de Zyprexa kan worden gestopt. Anders dan klager heeft verweerder niet ervaren dat klager bereid zou zijn om de Lithium medicatie te verhogen. Dat laatste is volgens verweerder wel noodzakelijk om opnieuw decompensaties te voorkomen. Klager wordt dan volgens verweerder manisch, is druk, wordt angstig, raakt ontregeld in haar uitspraken, veroorzaakt ze conflicten en maakt ruzie met mensen, die dan bang voor haar worden. Klager put zich dan ook lichamelijk uit en komt dan in situaties terecht die voor haar niet te zijn overzien, maar wel ingrepen in haar familielevens noodzakelijk maken. Bijvoorbeeld het uithuisplaatsen van haar kinderen. Ook vernielt ze dan haar spullen en gooit die van driehoog naar beneden en klager vertoont dan seksueel ontremd gedrag.

De aanvankelijke dosis bij opname was 40 mg Zyprexa, dat is verlaagd naar 30 mg en kan worden afgebouwd en stopgezet bij een aanvaardbare Lithiumspiegel.

Uitspraak klachtencommissie Wvggz

Die schommelt de afgelopen weken tussen 0,68 en 0,66, maar dat is onvoldoende om nu de Zyprexa te stoppen of af te bouwen.

3. Beoordeling van de klacht

In de kern van de klacht komt het neer op de beoordeling of de aan klagster verstrekte medicatie qua dosering juist is. Het gaat blijkens de klacht en de hoorzitting op 26 februari 2021 (en met name de toelichting door klagster) **niet** om de noodzaak om die medicatie toe te dienen. Uit de schriftelijke toelichting van de PVP leidt de klachtencommissie af dat dit echter wel aan de orde is. Dat blijkt evenwel niet uit de toelichtingen gegeven tijdens de hoorzitting.

Indien en voor zover dit wel het geval is heeft de klachtencommissie geen redenen om aan de diagnose van verweerder te twijfelen en het ernstige nadeel dat daaruit voor klagster voortkomt. Klagster is gestoord in haar geestvermogens. Klagster veroorzaakt vanuit die gestoorde geestvermogens ernstige conflicten, maakt ruzies met mensen die bang worden voor haar, klagster put zich lichamelijk uit, vernielt goederen, vertoont seksueel ontremd gedrag en haar gedrag leidt tot ingrijpende maatregelen, zoals het uit huis plaatsen van haar kinderen.

Klagster ontkent het voorgaande ook niet en begrijpt dat een behandeling nodig is, maar is het niet eens met de dosering Zyprexa.

De klachtencommissie zal zich dan ook beperken tot de beoordeling van de hoogte van de dosering. De klachtencommissie verstaat die toelichting van de PVP dan ook als volgt. De verplichte zorg in de vorm van het toedienen van Zyprexa in de dosering van 40 respectievelijk 30 mg is te hoog.

Op de eerste plaats stelt de klachtencommissie vast dat klagster bereid is om een hogere dosering Lithium te slikken. Tijdens de hoorzitting heeft de klachtencommissie al aanbevolen aan klagster en verweerder om dat verder te bespreken. Dat kan de noodzaak om (verder) Zyprexa te gebruiken afsluiten.

De klachtencommissie vraagt daar nadrukkelijk aandacht voor. Klagster stelt dat ze daar open voor staat, verweerder stelt dat hij zo dat niet heeft ervaren. De klachtencommissie velt daar geen oordeel over omdat het geen onderdeel van de klacht is, maar verzoekt klagster en verweerder daar wel verder over te gaan praten. De klachtencommissie kan zich voorstellen dat conform de therapeutische regels een dosering Zyprexa 10-20 mg is gerechtvaardigd. Te meer nu klagster bereid is om Lithium te nemen om een effectieve waarde te bereiken waar na de toediening van Zyprexa kan worden beëindigd.

Qua dosering van de Zyprexa oordeelt de klachtencommissie als volgt.

De klachtencommissie ziet niet in waarom een eerste dosering van 40 mg, later dan 30 mg, meer effect zou sorteren, dan een eerder bij klagster beproefde dosis van 10 mg. Dat leidde al eerder tot het gewenste effect. Door verweerder is onvoldoende gesteld om dat te weerleggen. Naar het oordeel van de klachtencommissie zijn er door verweerder onvoldoende argumenten aangevoerd om de dosis te bepalen op 40, vervolgens op 30 mg, en ging klagster in dat verband naar het oordeel van de klachtencommissie terecht af op eerdere behandelingen en het effect daarvan. Ook het farmacotherapeutische Kompas gaat daar vanuit. Indien en voor zover verweerder van mening was en is dat een meer dan gebruikelijke dosis medicatie wenselijk en noodzakelijk is, dient hij bij verzet van de patiënt dat te motiveren. Klagster heeft zich daar uitdrukkelijk tegen verzet, maar verweerder heeft dat naar het oordeel van de klachtencommissie, afgezet tegen de eerdere behandelingen van klagster met de dosis Zyprexa 10 mg, de noodzaak om respectievelijk 40 en vervolgens 30 mg toe te dienen, onvoldoende aannemelijk gemaakt. Gezien het toestandsbeeld van klagster kan de klachtencommissie zich voorstellen (klagster verzet zich ook niet tegen het standpunt van verweerder dat Zyprexa moet worden toegediend, behoudens ten aanzien van de dosering) dat Zyprexa wordt toegediend in een dosis van 20 mg. Een hogere dosis lijkt de klachtencommissie bij aanvang van de behandeling niet geïndiceerd. Mocht dat geen of onvoldoende effect sorteren dan kan dat later een indicatie zijn om de dosering te verhogen.

4. De uitspraak

-de klachtencommissie verklaart de klacht van klagster **gegrond**:

Uitspraak klachtencommissie Wvvgz

-de klachtencommissie vernietigt de beslissing van verweerder en draagt verweerder op om een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot de hoogte van de dosering Zyprexa en met inachtneming van de inhoud van deze uitspraak van de klachtencommissie:

-de klachtencommissie houdt het verzoek om een schadevergoeding aan:

-de PVP kan dat verzoek om schadevergoeding onderbouwen door een email met die onderbouwing te sturen aan het secretariaat van de klachtencommissie binnen een week na ontvangst van deze uitspraak, waarna verweerder, of de zorgaanbieder daar binnen een week, via de email op kunnen reageren, en de klachtencommissie vervolgens binnen een week een oordeel velt over de schadevergoeding.

Venray, 1 maart 2021,

Mr. XXXXXXXXXXXX, voorzitter

De Klachtencommissie bestond uit:

*Dhr. mr. XXXXXXXXXXXX, jurist en voorzitter van de klachtencommissie;

*Dhr. XXXXXXXXX, psychiater en lid van de klachtencommissie;

*Mevr. XXXXXXXXXXXX, verpleegkundige en lid van de klachtencommissie.

Eventuele gegrondverklaring van een klacht of een klachtonderdeel houdt niet automatisch in dat deze klacht ook op grond van het civiel-, straf- of tuchtrecht gegrond wordt verklaard.

Op grond van art. 10:7 Wvvgz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene onder de in art. 10:7 Wvvgz genoemde voorwaarden tegen de uitspraak van de klachtencommissie in beroep bij de rechter. Op grond van art. 10:9 Wvvgz kan de rechter de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.